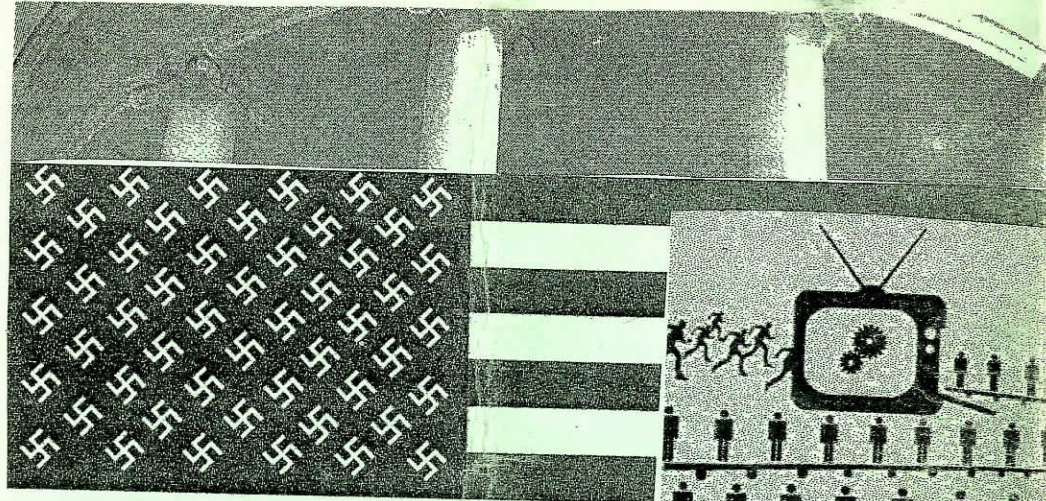

Read between the lines:

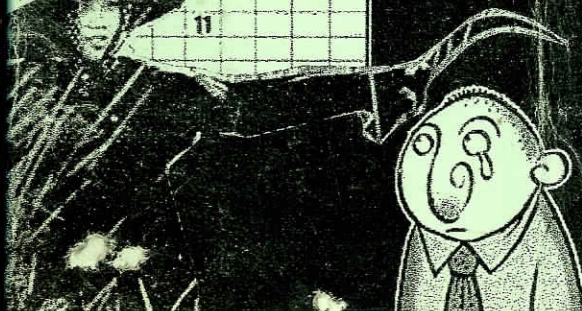

U S S E N conflict en SPEktakel

Anarchist Black Cross Antwerpen:
abc-antwerp@linuxmail.org

Anarchist Black Cross Gent:
PB 40 - 9000 Gent 2 - België
e-mail: abc_gent@yahoo.com
http://www.geocities.com/abc_gent/
rekeningnr. : 001-3364945-91

<http://www.anarchistblackcross.org>

Deze neppure is de onze niet

Aangezien er zich tegenwoordig niemand meer buiten het machtsbereik van het kapitaal bevindt wordt vrijwel iedereen dagelijks geconfronteerd met het legale geweld waarop het kapitalistisch productieregime en de bijbehorende controlestaat gegrondvest zijn. De reglementen van elke fabriek, school, hospitaal, rechtbank en gevangenis zijn de verborgen vrijbrieven voor het structurele geweld dat aan de basis ligt van het functioneren van deze instituten. Met dit geweld bedoelen we onder meer de afstompende herhaling van lichaamsbewegingen of gedachtepatronen naast de conformiteitsdwang en competitie mentaliteit die dergelijke disciplinaire instellingen kenmerkt. Zowel in het met ontelbare stalen, betonnen of elektronische afscheidingen doorkliefde landschap als achter de gevangensmuren vallen dagelijks slachtoffers in naam van absolute schijnwaarden zoals 'productiviteit', 'flexibiliteit' of 'veiligheid'. Het staatsmonopolie op geweld is, evenals de erkenning daarvan door de meerderheid van de onderworpen burgers, altijd van vitaal belang geweest voor de ontwikkeling van zowel het feodalisme als het kapitalisme. Het verbale of fysieke geweld van bazen tegen arbeidsters, artsen tegen patienten, eigenaars tegen huurders, leraars tegen scholieren, agenten tegen misdadigers, cipiers tegen gevangenen en soldaten tegen burgers is niemand onder ons onbekend en kan op een groeiende tolerantie rekenen dankzij de agressieve promotie ervan in de meeste mediamonopolies.

De tolerantie en het enthousiasme voor het systematische geweld van de schrijftafelmoordenaars van staat en kapitaal staat in scherp contrast met de algemene verkettering en het onbegrip waarmee iedere verzetsvorm wordt geconfronteerd die verder gaat dan het symbolische. Met dezelfde gedrevenheid waarmee staatsterrorisme en kapitalistische uitbuiting door de informatiemonopolies worden opgehemeld demoniseren deze elke vorm van verzet daartegen. Niettegenstaande het vervalste karakter van hun berichtgeving en het morele failliet van deze 'warenhumanisten' (1) lopen vele goedmenende militanten uit organisaties die ooit strijd bare basisgroepen waren, in de val van de informatiekrijgers. Om het morele oordeel van het passieve publiek te vormen beschikken de regisseurs van het spektakel over een onuitputbare bron aan

manipulatiemethodes waarin taal- en beeldgebruik vitaal zijn voor de tot wetenschap gepromoveerde kunst van de misleiding. Als het de belangen van de macht dient wordt de graduele diversiteit tussen geweldsvormen vergeten in het nadeel van de gecriminaliseerde. Zo wordt het verschil tussen geweld tegen mensen, dieren en de natuur bewust gelijkgesteld of zelfs gebagatelliseerd in vergelijking met geweld tegenover materieel eigendom. Zo worden enkele vernielde winkelruiten of een beschadigde auto steevast voorgesteld als een zwaardere geweldsdaad dan het tot bloedens toe afranselen en opsluiten van tientallen 'vermoedelijke daders'.

Zichtbaar en direct geweld van de vijand wordt eindeloos uitvergroot terwijl het onzichtbare en onrechtstreekse (2) geweld wordt genegeerd. Voor de vervreemde toeschouwers waren de videobanden met onthoofdingen van gegijzelde kolonisten te Irak het bewijs van de 'barbaarsheid en blinde moordzucht' van het verzet hoewel er ontelbare keren meer Irakezen de dood vinden in de 'humanitaire precisiebombardementen' van de imperiale luchtmacht.

Met de fundamentele verheffing van het eigendomsrecht boven het gebruiks- of zelfs levensrecht legitimeert en produceert het kapitalistisch regime zelf onvermijdelijk de geweldsströmen die haar macht destabiliseren. Van het verkeersgeweld tegenover 'zwakke weggebruiksters' over de gruwelen in de moderne slachthuizen tot het racistische geweld tegen geïlegaliseerden en migranten, het zijn slechts enkele voorbeelden uit de schier eindeloze reeks vormen van 'gedoogd geweld' die de ingesloten verliezers van de rattenrace passief zouden moeten ondergaan. Vanzelfsprekend ontkennen de neoliberale eenheidsregimes hun vijanden het recht op zelfverdediging of effectief verzet maar een dergelijke criminalisering werd nooit tevoren zo openlijk ondersteund door een groeiende reeks van 'sociale basisorganisaties'.

Met hun autoritaire en hypocriete definitie van pacifisme nemen zowel ATTAC, het ABVV als GAIA schuchter de taal van de macht, en daarmee haar definitie van geweld, over en stellen een kapotte bankruit in Brussel gelijk aan een precisiebombardement in het wilde oosten. Dat ze daarmee de idealen verraden die ze ooit deelden met de strijdsters van Genua, Forges de Clabeque en het ALF kan hen blijkbaar niet interesseren. De kersverse aanhangers van het warenhumanisme hebben de sociale strijd beperkt tot uiterst

conformistische spektakels en worden daarvoor in ruil natuurlijk rijkelijk in subsidies bediend door de architecten van het cybercorporatisme. Zij die echte sociale strijd en gerechtigheid nastreven ervaren sinds de WTC crashes dat de 'wereldoorlog tegen terrorisme' volgens netwerkgecentreerde principes overal ter wereld het ideologisch mistgordijn vormt waarachter de neoliberale controlestaten een drastische aanval hebben ingezet op een hele reeks burger- en mensenrechten.

De totalitaire controle over digitale informatie- en communicatiestromen verschaft de architecten van de controlestaat een machtig wapen waarmee ze effectief de geesten en emoties van steeds grotere massa's vervreemden klonen volgens hun behoeften. Zo wordt het mogelijk dat 150 000 'gelovigen' zich te Gent verzamelen om in een misselijk makend spektakel het geweldsmonopolie van 'onze' sympathieke staatsterroristen te verheerlijken. Ondertussen herkennen we in de morele interventies waarmee autoritaire pacifistes samen werken met de macht tegen 'extremistes' de succesvolle socialisering van een politiementaliteit die via kabelnetwerken digitaal verspreidt wordt onder de 'gelovigen'. Een geprivatiseerde 'vredespolitie' die de uitgebuiten hun recht tot opstand ontzegt en dezelfde rebellie in een verzoenend spektakel probeert in te kapselen heeft geen plaats in de immer geïlegaliseerde strijd voor sociale bevrijding.

Door de ontwikkeling van digitale controletechnologie is de virtuele productie en verspreiding van angst, onbegrip en onwetendheid een uiterst effectieve manier geworden om de kapitalistische schijnwaarden te socialiseren onder de hopeloos geatomiseerde ingesloten. Dit massieve onzichtbare en structurele geweld tegen de geestelijke autonomie en diversiteit vormt samen met de sluipende zintuiglijke afstomping de voornaamste bestaansvoorwaarde voor de ontwikkeling van de controlestaat waarin we leven. Tegenover deze eindeloze stroom structurele geweldsvormen ontstaan onvermijdelijk ontelbare individuele en collectieve verzetsvormen en het is voor de regimes van de wereldmarkt van vitaal belang om de enorme diversiteit aan deelstrijden onherkenbaar te maken voor de ingesloten om deze effectief te blijven isoleren en criminaliseren.

De legitimiteit en noodzaak van verzet

FLIKKEN LOKKEN 150.000 FANS

GENT

**Twee miljoen kijkers
voor moord Theo
van Gogh**

NEDERLAND Twee miljoen Nederlanders hebben gisteren naar het televisieprogramma *Opsporing Verzocht* geklikt.

FLIKKEN

VLAAAMS

VTV

Dat de VRT-serie *Flikken* ontzettend populair is, bleek gisteren nog maar eens. Op het evenement in Gent kwam het recordaantal van 150.000 bezoekers af. Het was de laatste keer dat de Gentse politie de Flikkendag organiseerde, maar het ziet er naar uit dat de manifestatie in de Arteveldestad zal blijven. Het moite weer maakte

Wanneer autoritaire pacifistes elke vorm van geweld verketteren en generaliseren, vervalsen ze met hun morele vooroordelen (on) bewust de werkelijkheid en de geschiedenis van de strijd voor sociale bevrijding. In de onvolmaakte en ondeelbare realiteit van deze strijd bleken sociale conflicten ontelbare keren een remmende werking te hebben op kapitalistische oorlogsevoluties.

In 1914 verschaftte de nationale eenheid en sociale vrede in Duitsland de mogelijkheid aan de keizer om de eerste interimperialistische wereldoorlog te beginnen. De aanval van de Duitse legers werd pas ingezet nadat de machtige sociaal democratische partij van Duitsland haar toestemming had verleend voor het uittrekken van de benodigde oorlogskredieten. De daaropvolgende industriële holocaust werd op het oostfront slechts gestaakt na het succes van de Russische Oktoberrevolutie. De Russische revolutionairen eisten een onmiddellijke stopzetting van de interimperialistische oorlog hetgeen zeer tegen de wil van de geallieerde oorlogskoalitie gebeurde. De nationale vrede tussen klassen in Duitsland was één van de basisvoorwaarden voor het starten van deze vernietigingsoorlog terwijl de gewapende opstand tegen het tsaristisch regime te Rusland de enige mogelijkheid bleek om de slachtingen aan het oostfront te stoppen. Uiteindelijk zag de Duitse keizer zich ook op het westelijk front genoodzaakt om een wapenstilstand af te sluiten toen ook in grote delen van Duitsland het gevaar dreigde voor 'Russische toestanden' indien de interimperialistische oorlog niet snel werd gestaakt. De nazis stelden achteraf terecht dat Duitsland de oorlog had gestaakt (verloren) door het 'rode verraad' van de Duitse sociaaldemocraten die daardoor verantwoordelijk waren voor de vernederende voorwaarden waaraan het land bij het begin van het interbellum was onderworpen. In de loop van de industrialisering was de nationale schijnvrede tussen klassen meermaals de basisvoorwaarde voor het regime van de betreffende natiestaat om een aanvalsoorlog te beginnen buiten haar landsgrenzen die oneindig veel moorddadiger waren dan eender welke sociale revolutie in die periode. Door de officiële definitie van geweld op een abstracte en absolute manier te ontwikkelen volgens selectieve en productiegebonden schijnwaarden kunnen de regisseurs van het systematisch geweld tegenwoordig bij hun misdaden rekenen op de steun van ingekapselde

basisorganisaties. Als autonome anarchistes houden we echter te zeer van het leven, de vrijheid en de waarheid om onszelf en anderen het mensenrecht op collectieve of individuele zelfverdediging te ontfangen want achter het 'vredevolle spektakel' kennen we de ware aard en rede van het kapitaal maar al te goed. Vanzelfsprekend zullen we waar mogelijk geweldloos optreden hetgeen niet betekend dat we het zullen laten om het reactionaire geweld in onze omgeving fysiek te confronteren met revolutionaire weerstand al was het maar uit instinctief zelfbehoud. Tegenover het reactionaire geweld van overheden, bedrijven, religies en hun discriminerende productiviteitsleren (specieïsme, racisme, seksisme,...) ontwikkeld zich onvermijdelijk tegengeweld dat kan uitmonden in bevrijdende en revolutionaire conflictsituaties. Bij ons zul je weinig overgesocialiseerde pastoors aantreffen die de geïlegaliseerden aansporen om zichzelf te laten arresteren, de gevangenen respect voor hun cel willen aansmeren of de arbeidsters begrip willen laten opbrengen voor hun robotten. Als anarchistische basisorganisatie weigeren we onze strijd te laten vervalsen door op basis van een situationistische beoordeling het principiële verschil tussen bevrijdend of onderdrukkend geweld te erkennen en benadrukken. Het is zinloos om een ideale theoretische definitie van verantwoord geweld te fabriceren maar de geschiedenis leert ons dat revolutionaire strijdsters ook tijdens fysieke of gewapende conflicten hun morele waardigheid kunnen behouden in de strijd voor vrede, solidariteit en gelijkwaardigheid. De algemene kenmerken van revolutionair geweld in de strijd voor bevrijding verschillen essentieel van het legale geweld dat de kapitalistische ontwikkeling begeleid. Als we even verder willen zien dan de simplistische veralgemening van het begrip geweld ontwaren we in ontelbare historische conflicten specifieke vormen van werkelijk bevrijdend en daarom revolutionair geweld tegenover het structurele geweldsmonopolie van reactionaire krachten zoals het kapitaal, staten en religies. Echte vrede is net zoals gerechtigheid of vrijheid een waarde waarvoor miljoenen slaven, lijfeigenen, arbeidsters en geïlegaliseerden een legitieme strijd uitvechten met de beulen van de macht. Een aantal basiseigenschappen van revolutionair geweld verheffen deze vorm van sociale tegenmacht ver boven de morele dieptes en systematische horror van reactionair geweld.

Bevrijdend geweld wordt gekenmerkt door de vrijwilligheid waarmee de strijdsters zich verzetten tegenover het legale geweld van economische en politieke instituten. Wanneer een door de reactie geviseerde gemeenschap collectief besluit om de heersers fysiek te confronteren met de grenzen van hun willekeur ontstaan conflicten waarin een brede diversiteit aan uitgebuitenen zich verantwoord met alle mogelijke middelen verzet tegen staatsterrorisme of rechtstreeks kapitalistisch productiegeweld. Het spontane karakter van sociale opstanden zorgt er meestal voor dat de strijdsters zich op een antimilitaristische wijze organiseren om met een minimum aan bewapening een maximum aan sociale gerechtigheid te realiseren. In dergelijke conflicten vervult de emotionele motivatie en fysieke betrokkenheid van de vrijheidstrijdsters de rol die bij de vijand vervangen is door gespecialiseerde moordmachines en militaristische kadaverdiscipline.

Het internationale faillissement van de staat Argentinië ontketende een orkaan van economisch geweld tegen de gewone Argentijnen waarna velen op alle mogelijke manieren gedwongen werden om te vechten voor hun elementaire bestaansrechten. Nadat miljoenen Argentijnen tot werkloosheid, armoede en honger waren veroordeeld kwam Buenos Aires tegen het eind van 01 verscheidene malen in de greep van revolutionaire gewelddadigheden. Primitief bewapende bendes plunderden daar verscheidene grootwarenhuizen helemaal leeg na militante antiregeringsdemonstraties. De rebellie verspreidde zich later over het gehele land maar de duizenden blokkades, bezettingen en betogingen worden tot op heden gewelddadig onderdrukt door de veiligheidsdiensten en huurlingen. Tientallen Argentijnse strijdsters werden in dit sociaal conflict gedood door private en publieke ordediensten terwijl een paar honderd anderen lange celstraffen kregen toegewezen voor hun deelname aan de sociale opstand. De belangrijkste doelwitten voor het revolutionaire verzet waren het materieel eigendom van de uitbuiters en hun beschermers. Honderden bankfilialen, overheidsgebouwen en winkels werden aangevallen, deels vernield of geplunderd door de opstandige Argentijnse uitgesloten zonder dat daarbij één dodelijk slachtoffer viel door hun toedoen. Van de Franse Revolutie over de anti IMF rebellie te Venezuela tot de hongeropstand in Argentinië hebben rechtelozen succesvol en waardig gestreden voor hun levensrechten tegen allerlei

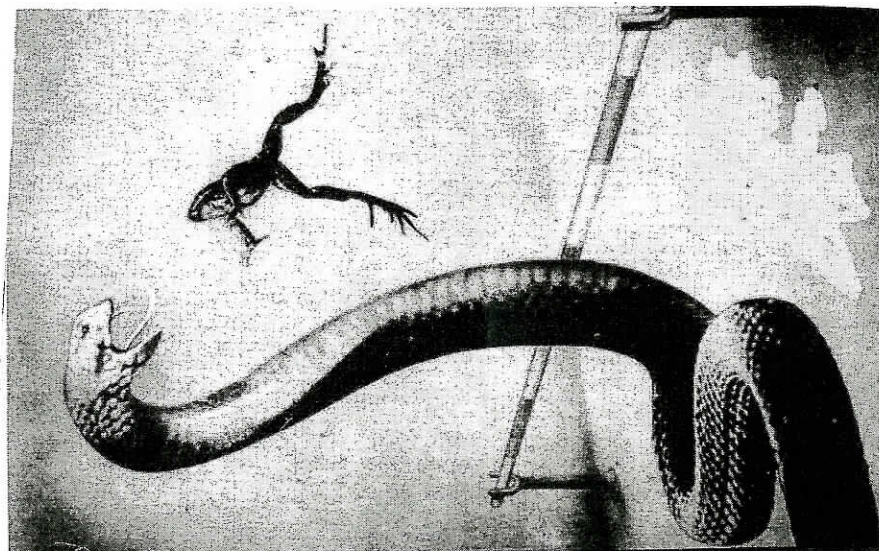
Rekeningnummer: 035-0718104-54

breek je angst voor het onherkenbare

Contactadres: PB 10008, 2018 Antwerpen 19, België

E-mail: ABC-antwerp@linuxmail.org

vormen van reactionair geweld. Toen fascistische legerafdelingen in Madrid en Wenen aan de vooravond van WO II de 'rode' arbeidsterswijken bombardeerden resteerde er voor de ingesloten antifascistes weinig keuze en velen hebben heldhaftig geprobeerd om de fascistische oorlogsmachinerie met alle beschikbare middelen te weerstaan.

Alhoewel bevrijdend geweld terecht veeleer tegen materiele eigendommen is gericht is het onvermijdelijk dat de krachten achter de repressie de sociale strijders tot fysieke confrontaties zullen dwingen. In onvoorspelbare conflictescalaties kunnen strijders verleid worden tot het overnemen van militaristische principes en van het doden van de 'reactionaire vijand' een systematische routine maken. Voor sociale revolutionairen zijn de uitbuitende machten zelf de vijanden van de vrijheid en niet de vervreemde mensen die (on)bewust of gedwongen deze structuren verdedigen. Sociale strijders dienen zichzelf permanent in vraag te stellen om niet in één of andere vorm van reactionair geweld te vervallen zoals dat velen voor ons (het Rode Leger, le Grande Armee, RAF, BR,...) is overkomen.

Door het herverdelende en emanciperende karakter ervan is bevrijdend geweld als onderdeel van elke bewuste en vrijwillige strijd voor sociale vooruitgang het tegenovergestelde van de legale geweldsobsessie die de kapitalistische ontwikkeling voortstuwt. Het revolutionaire geweld verschaftte slaven hun mensenrechten, maakte van lijfeigenen vrije mensen, rekende af met de koloniale terreurregimes, bracht de arbeidsters in de eerste wereld tijdelijke burgerrechten en elk van deze conflicten was gegrondvest in een ondeelbare sociale totaalstrijd waarin het principe van geweldloosheid tijdelijk ondergeschikt werd aan het bestaansrecht van de uitgesloten gemeenschappen.

Een ander conflict is mogelijk en nodig

Sinds de Val van de Twee Torens hebben de neoliberale eenheidsregimes van de wereldmarkt de totale oorlog verklaard aan elk individu, organisatie, staat of begrip dat de vestiging van de wereldmarkt voor de monopolies (3) in de weg staan. Het spektakel van de WTC crashes bevestigde wereldwijd het definitieve failliet van

het geweldsmonopolie van kapitalistische natiestaten uit de eerste wereld. Het introduceren van militaire spitstechnologie (internet, satelliettelefoon) in de samenlevingen via communicatie en informatiemonopolies verschaftte aan gewapende verzetsgroepen overal ter wereld de mogelijkheden om met een minimum aan middelen verwoestend toe te slaan tot in het hart van onkwetsbaar geachte superstaten. Door het verzamelen van informatie op en de communicatie over het internet konden de negentien kapers met een computervliegsimulator en een set plastieken breakmesses hun morbide promotiestunt uitvoeren die de architecten van de preventieve interventie het ultieme legitimatiesymbool verschaftte voor de privatiseringsoorlogen van de toekomst.

Alhoewel miljoenen uitgesloten overal ter wereld juichten na het zien van de vliegtuigcrash op het Pentagon en deze aanvallen als gerechtvaardigde of onvermijdelijke weerwraak zagen tegen de symbolen van een op genocides gevestigde wereldorde, waren deze aanslagen om tal van redenen in de kern een uiting van reactionair geweld. Een professionele groep martelaren die grondig de massamoord op duizenden burgers voorbereiden kan, hoezeer dit bloedbad ook verbleekt in het historisch perspectief van de door het Pentagon uitgevoerde genocides, onmogelijk met een strijd voor bevrijding worden verenigd. De zogenaamde 'fundamentalistische' kapers hadden hun operatie onmogelijk kunnen uitvoeren zonder het internet, vliegtuigkennis en elektronische banksystemen te gebruiken in combinatie met de reactionaire bereidheid tot het 'martelaarschap'. De beelden van de zelfmoordaanslagen waren een geschenk uit de hemel voor de imperiale mediamultinationals, wapenfabrikanten en veiligheidsmonopolies. In de afgelopen drie jaren demonstreerden de krijgsheren van het markttextremisme hun vastbeslotenheid om de planeet desnoods eindeloos te gijzelen in een permanente globale privatiseringsoorlog. In het abstracte wereldrijk van het soevereine kapitaal koloniseren virtuele informatie en communicatiestromen de verbeelding, taal en het onderbewust van de ingesloten terwijl de eerste legioenen vrijhandelskruisvaarders bruggenhoofden uitbouwen in centraal Azië en het Arabisch schiereiland.

Recentelijk was de moord op een ,ondertussen wereldbekende, nieuwrechtse Hollandse pulpregisseur de gedroomde gelegenheid voor een enorme schare informatiekrijgers om met woorden en beelden de

komende 'oorlog tegen het terrorisme' voor te bereiden bij onze noorderburen. De labtopkillers van de mediamonopolies gaven aan de neoliberale eenheidsregimes in Nederland en België het startsein voor een lokale episode van de 'botsende beschavingen'. In onze kenniseconomie zijn de machines van de inquisitie aanwezig in ieders huiskamer en zo voelde menig consument van als diepvrieswaar geconserveerde emoties zichzelf aangesproken om de 'wet in eigen handen' te nemen. Terwijl VB militanten na de veroordeling van hun partij de naam van de 'door een Marokkaan vermoorde Amsterdammer' schreeuwden ging het voetvolk van de informatiekrijgers in Nederland over tot 'preventieve interventies' tegen de vijand. Op enkele weken tijd werden meer dan twintig pogingen tot brandaanslagen tegen islamitische doelwitten (kerken, scholen, buurthuizen) vastgesteld terwijl het regime te Den Haag met veel tromgeroffel 'het terrorisme' voor de zoveelste keer de oorlog verklaarde. De asymmetrische wereldoorlog tussen het schijnseculiere markttextremisme en het zogeheten islamradicalisme is niets meer dan een reeks vermomde interkapitalistische botsingen tussen elites met rivaliserende belangen.

Als reactionaire schijnwaarden zijn militarisme en offerbereidheid onverzoeikbaar met de strijd voor sociale bevrijding. Tegenover de georganiseerde massamoorden van de (economische, religieuze en politieke) elites verdedigen sociale gemeenschappen overal ter wereld hun levensrechten met een eindeloze diversiteit aan weerstandsmethodes.

De resterende rebellen moeten zich er ten volle van bewust zijn dat ze in een éenzijdige militaire confrontatie volledig kansloos zijn gezien de onmetelijke voorraden industriële moordmachines waarover de vijand beschikt. Het saboteren van de vernietiging van ons sociale bestaan en de ons omgevende ecosystemen zal eerder afhangen van wilskracht tot het ontwikkelen van sociaalrevolutionaire visies dan van eender welk wapentuig waarmee onze omgeving zowieso is van vergeven. Aangezien nagenoeg elk modern gebruiksvoorwerp met een beetje fantasie als wapen kan gehanteerd worden kunnen we het gebruik van de specifieke moordwapens van de vijand (4) afzweren hetgeen ons enkel kan versterken. In de imperiale kernzones ervaren we allen aan de lijve hoe ook de machtsrelaties in de controlestaat systematisch ontmenselijkt worden. Machines verminken

tegenwoordig het sociale bestaan net zoals ze dat reeds eeuwen doen met de handenarbeid binnen de fabrieksmuren. De disciplinaire machtsstructuur van de industrialisering is in de controlestaat geperfectioneerd met de permanente interventie in de sociale sfeer door een arsenaal van machines, automaten en de eerste generatie robots. Elk spoor van ideologische rebellie moet zich van bij het ontstaan handhaven tegenover meutes geestelijk gekloonde informatiekrijgers wiens voornaamste taak eruit bestaat in het onzichtbaar en onverstaanbaar maken van de gistende opstand. In de controlestaat is de succesvolle opstand er één die het sluimerende verzetspotentieel tijdelijk en plaatselijk kan mobiliseren alvorens herkend te worden door de controletechnologie van de vervalste consensusmachine. De echte macht van het kapitaal schuilt in haar controle over het immateriele productieproces van emoties (angst, onwetendheid en apathie) met de ICT bewustzijnsindustrie. Het slopen van deze virtuele gevangenis, waarin het bewustzijn en de emoties van zovelen wordt vergiftigd, vereist afwisselende desertie, sabotage en fantasie. Het massieve maar onzichtbare geweld van de zintuiglijke kolonisering waaraan de menselijke autonomie wordt onderworpen gelijk stellen met de sabotage van dergelijke infrastructuur is een reactionair standpunt dat haar oorsprong vindt in het neoliberale warenhumanisme. Tegenwoordig zijn zelfs 'intenties' oftewel gedachten strafbaar terwijl de repressie met haar controle over het digitale dataverkeer de wapens bezit om dit 'ideologisch geweld' effectief op te sporen en te neutraliseren vooraleer het ooit tot opstandige daden kan leiden. De kunstmatige oververvreemding, afstomping en uitsluiting (5) zal onvermijdelijk tot ontelbare opstandshaarden en repressiegolven leiden en als strijders is het onze verantwoordelijkheid om de eenheid te proberen hervinden in een compromisloze totaalstrijd waarin we de terminologie van de macht praktisch verwerpen. Een bewuste weigering om de codetaal van de macht met haar reactionaire definities van geweld, technologie, arbeid en vrede te gebruiken is een eerste schuchtere maar essentiële aanzet tot een verder gaande desertie uit of opstand tegen het massieve legale geweld dat het soevereine kapitaal uit zelfbehoud ook in deze overgangsfase voor de meesten onder ons heeft gereserveerd. Als sociaalrevolutionaire basisorganisatie ondersteunen we bewust alle uitgesloten die omwille van hun verzet tegen reactionaire

krachten het slachtoffer zijn van permanente repressie en witte folter in het gewelddadigste instituut dat de moderniteit ons heeft gebaard. Onze eisen zijn niets minder dan een fundamentele afschaffing van de institutionele gevangenschapsindustrie en de bevrijding van allen. Aangezien het ondersteunen van de praktische en concrete gevangenisstrijd in deze tijden van Orwelliaanse repressie primeert laten we de moraliserende analyses over aan de sociale ingenieurs die dankzij de geweldsstructuren over de luxe beschikken om een abstract oordeel te vellen over zij die echt leven en strijden.

- 1) in de ideologie van het kapitalisme worden mensen als objecten tussen 'andere' goederen voorgesteld
- 2) deportatiepolitiek en de bijbehorende illegalisering van migranten, embargo's, uitbouw gevangenisstelsel, afbraak sociale zekerheid, verregaande geestescontrole door ict ontwikkelingen,....
- 3) Multinationale roofoedrijven zoals GM, Orascom, Umicore, Microsoft, Fortis,.....
- 4) Vuurwapens & bommen,...
- 5) Ontmenselijking

